

Kultura

V Barce vystupovaly břišní tanečnice

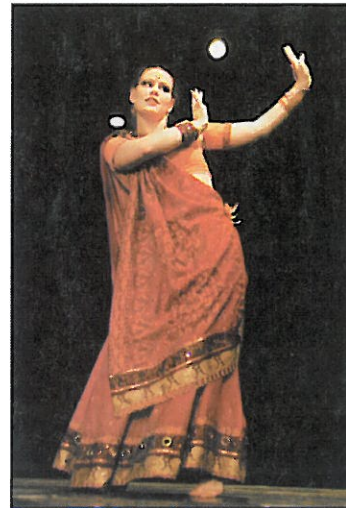
„Orientální tanec není jen natřásání se v bocích, jak si může někdo myslet. Je to tanec různých podob, od klasické, přes různé alternativní, až po folklórní,“ připomíná profesionální tanečnice a lektorka Zafirah, jedna z pořadatelů dnešního před-

stavení, dalším je Studio Slunce a Dance studio Shadiyah. Krásné dívky, mladé ženy, děvčátka – v čelenkách, závojích, živůtcích pošítych penízky, galabejah (dlouhých košilích), tureckých kalhotách – se chystají k produkci. Je sobota 31. ledna před pátou odpoledne, za chvíli to propukne. V sále začíná být těsno, skoro už se není kam posadit. „Navštěvuji kurzy břišních tanců,“ říká jedna z dívek v publiku. „Je to pohyb, kostýmy, exotika. A pomáhá mi to na záda, už mě skoro nebolí, a co jsem dřív zkusila!“ Mladý muž v páte řadě, kterému je dvacet devět let, jmenuje se Hynek a líbilo se mu v Turecku, kde trávil vloni dovolenou, se zase přišel podívat na krásné ženství – v Bezbariérovém divadle Barka dnes uvádějí Galavečer orientálního tance (s podtitulem „Sultánské narozeniny“).

Hned v úvodu přichází na scénu sultán s černými vousy, jiskrným pohledem, rubínem v turbanu, „s velbloudem“, v jehož komíhových nohách se ukrývají taneční střevíčky, a se svým líbezným harémem – pěti manželkami, z nichž jedna viditelně slibuje brzký přírůstek do rodiny, s malou dcerkou, nechybí ani košík se strašlivým hadem. Jevišťe je rázem plné krátkých blyskavých živůtků, bederních kalhot, závojų. Ladného, něžného, opojného tance a hadího vlnění. Přihlížíme oslavě narozenin sultána Chabíra, jehož jméno znamená v arabštině Vznesený a Veliký.

Večerem nás provede celkem sedmáct čísel. Vystoupí profesionální tanečnice Zafirah, Amira Sofia, Shadiyah a tanečnice Taneční školy Zafirah a Studia Slunce. Také dva speciální hosté, šermíři Pirát a Sam. Ponoříme se na chvíli do opojného, něžného kouzla tance s vázou, hůlkami, se závoji, svíčkami, šátky. Úchvatné bubnové sólo. Tanec afgánský, čínský, egyptský, turecký, arabské

flamenco. Omámí nás sugestivní rytmická hudba Orientu i hudba šperků – náramků, náhrdelníků, náušnic, čelenek, flitrů. Cinkání penízků. Závoje, vějíře, čelenky. Bosé nožky i pavučinkové střevíčky. Tajemné roušky, závoj z vlasů, křídla Isis. To všechno dohromady nám v našem moderním věku kouzla zbavené vášně možná něco mlhavě připomene – obrovský měsíc v zahradě, šepoty, dostaveníčko s krásou, láskou, tajemstvím. Snad i proto jsou dnes orientální tance v módě a tančí prý je ženy od tří let – sotva dosáhnou na zrcadlo, „až k rakvi“, jak zde zaslechneme. A navíc prý také břišní tance pomáhají při bolestech páteře. Tak dobrou noc, představení skončilo.

Jana Novotná, foto: Markéta Jedličková